

mulighed for at iværksætte sociale hjælpeforanstaltninger overfor vordende mødre. Selvom de af svangerskabskommissionen udarbejdede hertil sigtende forslag ikke i fuldt omfang er fulgt i det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af mødrehjælpsloven, indeholder dette dog forslag om visse udvidelser i den allerede bestående adgang til at hjælpe vanskeligt stillede, vordende mødre, ligesom der er mulighed for indenfor lovforslagets rammer at søge tilvejebragt påkrævede bevillinger. På denne baggrund ville justitsministeriet anse det for mindre naturligt nu at søge adgangen til svangerskabsafbrydelse udvidet ved medtagelse af social indikation.

Lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 1, svarer til kommissionens udkast. Sidste pkt. i nr. 1 er dog formuleret noget afvigende fra kommissionens udkast, uden at der herved er tilsigtet nogen realitetsændring.

§ 1, stk. 1, nr. 2, der omhandler den såkaldte etiske indikation, og nr. 3 vedrørende den eugeniske indikation er uændret i forhold til kommissionens udkast. Justitsministeriet kan tiltræde, at ikke alene faren for egentlig sygdom hos afkommet, men også for uhelbredelig abnormitet, der ikke nævnes i den gældende lovbestemmelse, bør komme i betragtning.

En til udkastets § 1, stk. 2, svarende bestemmelse er ikke medtaget i forslaget. Justitsministeriet må nære afgørende betænkelighed ved at supplere stk. 1, der indeholder en udførlig angivelse af indikationerne, med en bestemmelse, der, omend den er begrænset til „ganske ekstraordinære omstændigheder“, ikke indeholder noget sagligt kriterium til afgrænsning af sit indhold. Hertil kommer, at justitsministeriet anser spørgsmål af denne art for mindre egnede til behandling ved en central administrativ instans af ikke-lægelig art.

Som et nyt stk. 1, nr. 4, er optaget en bestemmelse om, at svangerskabsafbrydelse også skal kunne ske, „når kvinden på grund af alvorlige fysiske eller psykiske defekter må anses for mindre egnede til at tage vare på et barn.“ Denne formulering omfatter de af kommissionen nævnte tilfælde bortset fra ung alder hos den vordende moder. Det bemærkes herved, at kvinder, der er besvangret før det 15. år, vil kunne opnå svangerskabsafbrydelse på etisk indikation, jfr. herved straffelovens § 222, og at det må forekomme betænkeligt at indføre en bestemmelse om svangerskabsafbrydelse på grund af ung alder, idet en sådan bestemmelse formentlig måtte bygge på en fast aldersgrænse.

§ 1, stk. 2 og 3, er uændret i forhold til kommissionens udkast § 1, stk. 3 og 4.

Derimod har justitsministeriet ikke ment i forslaget at burde medtage en til udkastets § 1, stk. 5, svarende bestemmelse om sterilisation uden tilladelse i forbindelse med svangerskabsafbrydelse på eugenisk indikation. Man er ganske vist enig i, at *sterilisation* som regel vil være indiceret, når svangerskabsafbrydelse foretages af